

РЕШЕНИЕ

№ 22905

гр. София, 08.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в публично заседание на 19.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **8728** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал.2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на адв. В. Д., като пълномощник на Г. Ц. С. и Г. Б. Б. и двамата от [населено място], срещу ЗАПОВЕД за прилагане на Принудителна административна мярка (ПАМ) № GRAM-1537251/07.08.2025г., издадена от младши автоконтрольор към Отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР). С оспорвания административен акт, на основание чл.171, т.2а, б. „б“ от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на Г. Ц. С. е приложена ПАМ: Прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство (ППС) на собственик, който управлява моторно превозно средство (МПС) с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда, за срок от 6 месеца.

Жалбоподателите сочат, че обжалваната заповед е недопустима, неправилна и незаконосъобразна, постановена в нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила. Сочи се, че заповедта е издадена при липса на компетентност, че същата не е мотивирана. Моли се атакуваната заповед да бъде отменена.

В хода на съдебното производство, жалбоподателите редовно призовани не се явяват и не изпращат представител.

Ответникът – мл.автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДРВ, редовно призован не се явява. Постъпили са писмени бележки от процесуалния представител, юриконсулт П., който

оспорва жалбата, излагайки подробни аргументи, прави искане за потвърждаване на заповедта. Претендира се юрисконсулско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) със серия GA, № 3556261 от 07.08.2025г., издаден от И. Д. мл. автокортрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДРВ, с който е установено, че жалбоподателят Г. Ц. С. на 07.08.2025г. в [населено място], кв. Д. по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], управлявала личния си л.а. марка Б. И7 с рег.№ 750M042 и при проверка на кръстовището с [улица], при извършената проверка за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер ARDM 0206 проба № 7955 е отчетена положителна проба с резултат 1,29 промила алкохол в издишания въздух в 01,09 часа на 07.08.2025 г. Издаден е бил и талон за медицинско изследване № 292542 за МБАЛ „Света А.“ [населено място]. В последствие Г. Ц. С. е извършил назначеното медицинско изследване, като от Протокол за химическо изследване № 500/07.08.2025 г. е установено заключение за наличието на етилов алкохол в кръвта в количество 1,13 промила.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 07.08.2025г., като е приел, че са налице материалнопровните предпоставки на чл. 171, т.2а, б. “б” от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно прекратяване на регистрацията на ППС на собственик, който управлява МПС с корцентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда за срок от 6 месеца.

В хода на съдебното производство с определението за насрочване на делото за първо открито съдебно заседание на жалбоподателя е указано, че носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, на които основава своите искания или възражения и да представи писмени доказателства в тази връзка.

Към административната преписка е приложен и протокол за химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръвта № 500/07.08.2025 г. изготвен във СХМ към МБАЛ „Света А.“, според който състоянието на пробите отговаря на изискванията на Наредба № 1 от 2017г. на МЗ, МВР и МП за реда за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози. В заключението на протокола е посочено, че в изследваните проби взети от лицето Г. Ц. С. се доказва етилов алкохол в количество 1,13 промила.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Това обстоятелства се установява от приетите по делото като доказателство Заповед: № 513з - 9734 от 13.09.2024г. на директора на СДВР; както и служебно известни на съда Заповед № 513з - 6400 от 07.07.2023г. на директора на СДВР и № 8121з - 1632 от 02.12.2021г. на Министър МВР.

Заповедта съдържа изискуемите от чл. 59, ал. 2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, още по-малко такива с характер на съществени, годни да доведат до отмяна на обжалвания акт. Заповедта е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение, съставен от компетентен орган, при спазване на задължителните реквизити по съдържанието му и процедурата за съставянето и връчването му. Административният орган е изпълнил задължението си по чл. 36 от АПК за служебно събиране на доказателствата, необходими за установяване на релевантните за спора юридически факти. Към административната преписка са приложени писмени доказателства, удостоверяващи наличието на фактическите основания, мотивирали органа да издаде заповедта, включително цитираната справка, докладна записка на полицейският служител установил нарушението и др.

В процесната заповед е вписано правното основание за издаването ѝ – чл.171, т. 2а, б. “б“ от ЗДвП. Същата съдържа няколко хипотези, които са предвидени алтернативно, а не кумулативно. Самостоятелното осъществяване на която и да е от тях дава възможност на органа да упражни властническата си компетентност с цел преустановяване на констатираното нарушение на правилата за движение по пътищата.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага ПАМ – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда – за срок от 6 месеца до една година.

При тази законова регламентация, необходимата материалноправна предпоставка за налагане на мярката в настоящия случай е управлението на МПС от страна на Г. С. с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 промила.

От събраните писмени доказателства – АУАН с доказателствена сила съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, докладни записки, протокол за химическо изследване, данни за годността на апарата Алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер ARDM 0206, с дата на калибриране 28.04.2025 г., проба № 7955 от 07.08.2025 г. и др. – безспорно се установява, че С. е управлявал МПС, като това обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя. Съдът намира за доказана и втората предпоставка – управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 ‰, което се установява от резултата от проверката с техническо средство Дрегер Алкотест, потвърден с резултата от кръвната проба.

Предвид изложеното административният орган в условията на обвързана компетентност при съставен АУАН е бил длъжен да издаде заповед за налагане на ПАМ съгл. чл. 171 от ЗДвП, което в случая е направено.

Целта на конкретната ПАМ е да осигури безопасността на движението по пътищата и да се

преустановяват административните нарушения. ПАМ не е санкция и тежестта на ПАМ не може да се съобразява с тежестта на нарушението.

За пълнота на мотивите съдът отбелязва, че законът предвижда прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство при наличие на предпоставките по чл.171, т.2а, б. „б“ ЗДвП, независимо дали автомобилът е еднолична собственост или в съсобственост, в случая в СИО. Следователно законовата разпоредба предполага засягане на правата на съсобственик, в защита на особено важния обществен интерес за осигуряване на безопасността на движението по пътищата (така Определение №3214/13.03.2018г. по адм. дело №3095/2018г. на ВАС, VII отд.).

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Ответникът претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като предвид изхода на делото, такова следва да му се присъди на основание чл. 143 и чл. 144 АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер на 51.12 евро.

Воден от изложените съображения, и на основание чл. 172, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София - град, III отделение, 60 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на адв. В. Д., като пълномощник на Г. Ц. С. и Г. Б. Б. и двамата от [населено място], срещу ЗАПОВЕД за прилагане на Принудителна административна мярка (ПАМ) № ГРАМ-1537251/07.08.2025г., издадена от младши автоконтрольор към Отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР)

ОСЪЖДА Г. Ц. С., ЕГН: [ЕГН] и Г. Б. Б., ЕГН: [ЕГН] да заплатят на СДВР разноски в размер на 51.12 евро, за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване съгласно чл.172, ал.5 ЗДвП.

СЪДИЯ: